NOVAL KADHA

കരുണന്റെ കൊറോണ ദൈവം(കഥ : കാരൂർ സോമൻ)

കാരൂർ സോമൻ
Published on 05 May, 2020

Like 0 Share 0 Tweet

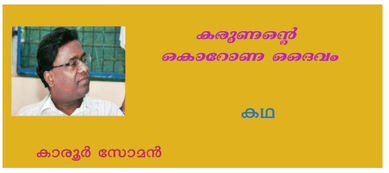

പ്രഭാതത്തിൽ അലറുന്ന ശബ്ദംകേൾക്കാതെ കോഴി പൂവ് മണ്ണിൽ നിലംപൊത്തി. മരക്കൊമ്പിലിരുന്ന പക്ഷികൾ എണ്ണത്തിൽപ്പെടാതെ പറന്നുപോയി. റിമോട്ട് പിടിക്കാതെ പണിയാലയിൽ ശബ്ദമുള്ളിൽ തീർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന വർക്കി മാപ്പിള്ളയുടെയുള്ളിൽ ഒരു നേരിയ നൊമ്പരമുണ്ടായി. തന്റെ അരുത്തത ശീലവും ശിമ്പിയും. കഥാകാരനുമായ കരുണനാഥ് പറഞ്ഞിട്ട് പുറത്തേക്ക് നടന്നു. കരുണൻ കാഴ്ചയിൽ അന്ന വന്നവനല്ല. എന്നാൽ കൊത്തിവെച്ച പ്രതിമകൾപോലെ അതി മനോഹരങ്ങളാണ് അവയുള്ള ശിൽപങ്ങൾ. കഷ്ടിക്കാരം തുല്യമായ നിൽക്കുന്ന മരത്തിൽ തീർക്കുന്ന ശിൽപങ്ങൾ വാങ്ങാൻ ദൂരദിക്കുകളിൽ നിന്നുപോലും ആൾക്കാർ വരാറുണ്ട്. ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ പല ചെറിയ ജോലികൾചെയ്തു കാശുണ്ടിനെത്തിയിരുന്നത്. അതെല്ലാം സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്തിട്ട് തിരസ്കരിച്ചു. കോളജിലെല്ലാം സുന്ദരിപ്പെട്ട നേരിയ കരളുള്ളിൽ അതെല്ലാം വിസ്മയത്തോടെയാണ് കണ്ടത്.

വർക്കിക്ക് പത്തോളം ബംഗാളി തൊഴിലാളികളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ കൊറോണയെ ഭയന്ന് നാട്ടിലേക്ക് പോയി. താമരപ്പള്ളത്തുകാരനായ വർക്കിയുടെ പിതാവ് കൊച്ചുകുഞ്ഞു മുപ്പിള്ള കോണിയിൽ നിന്ന് പൂവിൻ മൈതാനത്തുള്ളിൽക്കണ്ട് രാവിലെ മൊപ്പാർത്തുകളിൽ നിന്ന് ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്ന വിയ്യന്ന കറുത്ത നിറവുള്ള കാർബൺ ഡയോക്സൈഡ് കണങ്ങൾപോലെ കാരും. വൃക്കയോടി. രാവേൽക്കിലെ നിർമ്മാണ്ണിയും. ഈ കാർബണ് അതിശക്തിച്ചു കാക്കുന്നു. ശ്വാസനാളിനീക്കണവുമുണ്ട്. നല്ല ഓക്സിജൻ കിട്ടാതെ ശ്വാസമുട്ട് നിൽക്കുന്ന കൊണ്ടാണ്പോലെ മെത്തപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വർക്കി തീയ്യാറാണ്ടു. മനുഷ്യന് മനുഷ്യനെകാണേണ്ട ഉള്ളുപോലെ മത്തസർക്കുലയണ്ടുന്നു അത് ഡെയ്ച്ചാൽ കൊറോണ ദൈവം ശവപ്പെട്ട് തീർക്കുമെന്ന് ശിക്ഷാട് കരുണ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മയിലെത്തി. പൊടിപടലങ്ങൾ പാറി പറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പോയ ഭാവേ ഇരപ്പോൾ നിർമ്മമീയമാണ്. ഇടക്ക് പെയിന്റ് ആചമ്പലുണ്ടിന്റെ പോകുന്നത് കാണാം. വിറയലിച്ചു കിടക്കുന്ന ഭാവേ വിർസ്സുള്ളിൽ വിറ്പ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യരൂപം വർക്കി ഒരു നിമിഷം ഓർത്തു നിന്നു.

മധ്യം പതിനേഴിന്റ്റ് സാമ്പ്രദായത്താലെ കരാളിൽ കാരുണിന് ആവിപറക്കുന്ന ചായയുമായിട്ടുള്ളിൽ. മനഃസന്ധ്യപയോലെ ചായ കൈകാറി. അപ്പന്റെ ചായ അവിടെ അപ്പോഴേക്കും. അവൻ അവനായുരുകൂടെ പൊയ്ക്കൊണ്ടേ ചോദ്യിച്ചു.
'കരുണൻ ഇന്നുവരെ ശെക്കുതയുടെ ആ ശിൽപ്പം തീർത്തില്ലല്ലോ' അവൻ കുറ്റബോധത്തോടെ പറഞ്ഞു.

'എന്റെ ശക്തനായ നീ വിശ്വിക്കാതെ. ഈ വൃക്ഷത്തൻ ഇവിടെ ഇരിപ്പില്ലല്ലോ? നിന്റെ അപ്പൻ ശവപ്പെട്ട് തീർക്കാൻ പിടിച്ചിരുത്തിയാൽ ഞാൻ എന്ത് ചെയ്യും. കൊറോണ ദൈവം കാവുണ്ടാക്കാൻ നല്ല അവസരമല്ലേ കൊടുത്തത്. ചെറുപ്പം മുതൽ നിർമ്മലം സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന കരുണനും. കരാളിന്നും അലയർക്കൊന്നാണ്. രണ്ട് മതവിശ്വാസികളങ്ങിലെയും അവയുടെ പ്രശ്നത്തിൽ കുടികൊള്ളുന്ന സ്നേഹം നിറമോ മതമോ നമ്മളു. നമ്മളുടെയുടെയും ഉള്ളിലൊരു ദൈവമുണ്ട്. ഈ മതങ്ങൾ നമ്മളുടെ പ്രണയം വ്യഥാവിലക്കുമോട് കരുണൻ അയലുടെ അയൽവീടാണിന കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. ഒരു ജന്മദാവമുണ്ട്. പറയണോ അതോ വേണ്ടയോ? മനസ്സുണരണയാണ് സുധർമ്മാസ്വകത്തിൽ നിന്നുമായി. വികലമായി പലതും. തുന്നിയെടുക്കും. തുന്നുന്ന മുട്ടുസൂചി കുത്തുമ്പോൾ നെറ്റ് ബോധപ്പെടും. മനസ്സിൽ തിക്കി വന്നതല്ല ചോദിക്കാം.

'കരാൾ ഈ കൊറോണ വന്നത് വളരെ നന്നായി .എന്നെന്നിക്ക് തോന്നുന്നു' ഒരു പ്രതിഭാലാലിയിൽ നിന്ന് കേൾക്കണ്ട വാക്കുകളിൽ അവൻ വിസ്മയത്തോട് നോക്കി.
'നീ നോക്കി പോട്ടിച്ചിക്കണേ. ഞാൻ പറഞ്ഞത് അസംബന്ധമാണന് നിനക്ക് തോന്നും. ഈ മതപാഠങ്ങളുടെ പിറകിൽ എന്ത നാൾ കണ്ണടച്ചു നിൽക്കും? വിവാഹവാദം തീർഴുതികൊടുത്തതിൽക്കൂടുന്നവർ. ഈ കൊറോണ ദൈവമാണ് കരളിയിൽ മുഴുകിയിരവുടെ നേരാലയങ്ങൾ അടച്ചിട്ട്. ഇനിയും അത് തുറക്കുമോ. കോർണോയക്കാൾ എറിക്ക് ഭയം അതാണ് കാരുണിന്റ് കവിത വാക്കുകൾ കേട്ടിട്ട് പറഞ്ഞു.

'ഭവേലയെന്നാൽ തുറക്കട്ടെ. അത് നല്ലതല്ലേ?
'ഇത്തരം നാൾ തുടന്നാലെച്ചി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് ഫലമില്ലല്ലോന് കണ്ടതുകൊണ്ടാണ് കൊറോണ ദൈവം അടച്ചിച്ചത്. നമ്മുടെ വിവാഹ നടത്തുന്നതുവരെ അടഞ്ഞു കിടക്കണമെന്നാണ് കൊറോണ ദൈവത്തോട് എന്റെ പ്രാർത്ഥന. തുറന്നാൽ രണ്ട് മതവർഗ്ഗിയ പാർട്ടികൾ നാട്ടിൽ അമിൽ നല്ലും. മുൻപും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ മനുഷ്യർ അതിക്കൾ മാത്രമല്ല തീരുകയുമാണ്. എല്ലാം വേദനാകുമ്പോളായി കാണുന്നവർ. അവരുടെ ബലഹീനത എന്തോ ഒളിച്ചിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു.? കാരുണിനോ ഒന്ന് പ്രശ്നമില്ലെന്നാണ് തോന്നി. പരസ്പരമുള്ള ധൈര്യമാണ് ഇപ്പോൾ ദൈവങ്ങൾ മാറ്റിച്ചു.
'നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. ഈ മതതിരിലുകൾ ഇല്ലാതെ ജയിച്ചാൽ ഓഫീസിൽ പോയി ജയിച്ചാൽ പോരാൽ മതി'
'മതവാദം.നന്നതിൽ പോയി അടിമപെടുപോലെ നിൽക്കണേ .എന്ന് നീ സമ്മതിച്ചു. വിർസ്സുള്ളിൽ രണ്ടു വിദ്യകൾ വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ വെച്ച് നടത്തിയാൽ .എന്താണ് കുഴപ്പം? കുട്ടികളെ താലോലിച്ച് മധ്യപദ്ധതിയം കൊടുക്കുന്നപോലെ മത്തത്തൽ നമ്മുക്ക് മധ്യമൊന്നേ ആത്മാവിനെ വാസമായി തരുന്നു. കൊറോണ ദൈവം പറയുന്നു. മത്തത്തിന്റ് പേരിൽ ഇനിയും ആരും തമ്മിൽ തല്ലുണ്ട. ഈ തമ്മിൽ തല്ലുന്ന ആരാധനാലയങ്ങളും വേണ. മാത്രവുമല്ല ഈ വിവാഹ ധൂർത്തും അവസാനിക്കും. ആപണം വിധന്റ് ഒരുവിതുന്ന മനുഷ്യന് ദക്ഷണത്തിനായി കൊടുത്തുകൂടെ? കാരുണിന്റ് വാക്കുകൾ അവൾ ഉള്ളിക്കുത്തേൽക്കുന്നുണ്ട്. വിശക്കുന്നവന്റെ മനസ്സിന്റ് ശിക്ഷയാണ് അറിയുന്നിട്ടു. ആശ്രയം ശിക്ഷയും ഒരുപോലെ ചിന്തിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ. അതാണല്ലോ അവൾ ദിവസം തന്നെ അപ്പന് മരം വെട്ടാൻ തീരുമാനിച്ചത്.

അവൾ അക്കലയോടെ ചോദിച്ചു. " ഈ കൊറോണ മനുഷ്യരെ കൊലനാടുകളുന്നത് നീ കാണുന്നില്ലേ?
'മോളേ മനുഷ്യന്റെ ആപ്രിക്കുന്ന സദ്ഗുണമൊൾ കാലത്തിന് സന്ദ്ര ഒരുക്കുന്നുവസാവന് ഈശ്വരൻ. നിന്റെ കണ്ണിലെ മണ്ണുള്ളയുള്ളി ഈ മൊകത്തെ ഒന്നു നോക്കൂ. മനുഷ്യരിലെ സൗന്ദര്യമയാണ് ഈ നാശത്തിന് കാരണം. വിവേകമുണ്ടായിട്ടും സാമൂഹത്തിനായി വിച്ചിയ്ക്കം കരുണനാൽ. ഈ പ്രകൃതിയോട് ഒരെല്ല നയ കാണിച്ചാലോ? ഇല്ലല്ലിൽ അത് വന്നുതി, പിളവ്, പ്രളയം, ഭൂകമ്പം, വെള്ളപ്പൊക്കം, നീല്യ. കൊറോണ അങ്ങനെ പല ആപത്തിൽ ഈശ്വരൻ മനുഷ്യന് നൽകുന്ന സദ്ദുപദേശമ്പ്. അവൾ ചിന്തയിലാണ്ടു നിന്നു. സന്ദ്യത്തിൽ ഇത് ദൈവകോപം തന്നെയാണോ? അതോ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയോ? സ്നേഹപൂരമുള്ളത്തോടെ അവൾ നോക്കി. ഒരു പുഷ്പസത്തിനായി മനസ്സുമുഴുവിയ എന്നയോ നിമിഷങ്ങൾ. പല അവസരങ്ങൾക്ക് ഒരിപ്പിച്ചു തന്റെ ശരീരത്തെ് ഒന്ന് തൊട്ടുകൊഴുപ്പു പെയിന്റിട്ടു. ഗിമ്പുധനത്തെ മിമ്പുവാറിയായ കരുണൻ പറഞ്ഞതുകൊൾ കലയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
'കരാൾ നമ്മുടെ സംഗീതിക്കുമ്പോ മൈനത്തിൽ ഞാനും സന്തുഷ്ടനല്ല. ഇവിടെ പ്രപഞ്ചം നാമാൻ ചോദിക്കുന്നു ഒരു ചോദ്യമാണ്. നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന തിന്മയുടെ .പാപം ആരുടെയാണുമ്പിക്കുക?
പെട്ടെന്നായിരുന്നു വർക്കിയുടെ വിളി കാതിൽ പതിഞ്ഞത്. പെട്ടെന്നന്നുണ്ടന്ന് മായ കപ്പ് കരാളിന്റെ എന്റപ്പിച്ചു.
'കരുണൻ ഇത് കൊത്തം കുമ്പിപ്പിട്ട് പോ.എന്നതാവ്വ വെപ്രാളം ഇത്ര ഗുമ്പുകത്തി വേണ ഒട്ട്'
'ഈ ഗുമ്പുകത്തി നിന്നെ സ്വന്തമാക്കോന്നാണ് മോളേ' അവൻ പോകുന്നതും നോക്കി പുമ്പലി ആപ്പി നിന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ അകത്തുനിന്നുള്ള അമ്മയുടെ വിളിയും കാതിൽ തുളച്ചുകയറി.

ആശാരന്റെ അടുക്കലെത്തിയ കരുണൻ മുറിത്തെടു വീണ മരചുവിട്ടിലേക്ക് സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. പുറത്തേക്ക് പൊടിഞ്ഞു വരുന്ന ഓരോ തുള്ളി വെള്ളവും മത്തത്തിന്റ് കുറ്റിയാണ്. ഈ കുറ്റിയിന്റ് പുത്തനോ മടക്കണോന് മരപ്പെട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന മനുഷ്യനുവേണ്ടി പ്രവൃത്തം നുവുത്തിയെടുക്കുന്നത്. നിന്നെ ഞാൻ എന്റെ പെട്ടിയിൽ കിടത്തുമെന്ന് കൊറോണ ദൈവത്തോടലോ മത്തത്തിനും പ്രതികാരമുണ്ടോ? അരുത്ത മത്തത്തിൽ ചേക്കേറിയ പക്ഷികൾ കൊന്പൂവിനെ വിഷാദത്തോടോ നോക്കിയിരിക്കുന്നു.
(www.karoorsoman.net)

FACEBOOK COMMENTS

COMMENTS

Alex Vilanilam
2020-05-05 07:52:16
Nice short story. It conveys a lot of messages for humanity. Please continue writing

LEAVE A REPLY

മലയാളത്തിൽ ടൈപ്പ് ചെയ്യാൻ ഇവിടെ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുക

Comment *

Name *

Email *

Submit

അനുവാദം നിഷേധിക്കുവാനും അപകീർത്തികരമായ പരാമർശങ്ങൾ പാടില്ല. വ്യക്തിപരമായ അധിക്ഷേപങ്ങളും ഉണ്ടാവരുത്. അവ നൊടന്നി നിയന്ത്രകനം കൂടുകയാണ്. അഭിപ്രായങ്ങൾ എഴുതാനുള്ളവയാണ് മറുതലാണ്, ഇ-മലയാളിയുടെയല്ല

Copyright © 2022 emalayalee.com - All Rights Reserved. Webmastered by MIPL, Web Hosting Calicut Kerala

RELATED ARTICLES

- ഒരു സ്നേഹ ഗീതം (കവിത: ദൈവ ഷാജി)
- താമസമെന്തേ വരുവാൻ (കഥ: അനീഷ് ഡാവാൻ)
- ഒരു സന്ദാനപുഷ്പിയുടെ വയറിയിൽ നിന്നും (കവിത : ഗീതമ്മ ആപ്പച്ചൻ)
- സമർപ്പണം (കവിത: വേണുനായർ)
- ആർച്ചിത (ഇലയോളി കഥാമത്സരം 2023: ബിൻസി മരിയ)
- ലിച്ചു (ഇലയോളി കഥാമത്സരം 2023: ഹരിത പി.ബി)
- അമ്മക്കുട്ടി (ഇലയോളി കഥാമത്സരം 2023: കെപിന ഇബ്രാഹിം)
- തണൽകൊണ്ടേൽ (ഇലയോളി കഥാമത്സരം 2023: ശ്രീകലിജി ഗോപൻ)
- പെൺകിലി (കഥ : കുമാരി എൻ കൊട്ടാരം)
- വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ ഓർമ്മയോർത്ത് ഇന്ന് 38 വർഷം : പ്രസാദ് എണ്ണയ്ക്കാട്
- ഒരു സക്കത്തം കുട്ടി (കവിത : അപൂർവ പതിയാക്കര)
- അമ്മ (കവിത : ലതിക ഹരിഹരൻ)
- സമർപ്പണം (ക്രിസ്മസ് കവിത: വേണുനായർ)
- കുന്നോളി മാറിയ കരാൾ (ചെറുകഥ: ബാബി ജോസഫ്)
- കാഴ്ചയ്ക്കപ്പുറം (കഥ:രാജലക്ഷ്മി സി.വി)

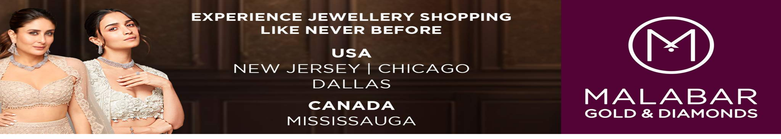
EXPERIENCE JEWELLERY SHOPPING
LIKE NEVER BEFORE
USA
NEW JERSEY | CHICAGO
DALLAS
CANADA
MISSISSAUGA
MALABAR
GOLD & DIAMONDS